

Echa z konwencji – Piotrowice [2012]

Piotrowice k. lublina (29 kwietnia 2012 r.)

„Błogosławieni, którzy słuchają Słowa Bożego i strzegą go”

Te słowa z Ew. Łuk. 11:28 witały wszystkich przybyłych na piękną salę w Piotrowicach. Piotrowice to niewielka miejscowość niedaleko Lublina. Związana jest z nią pewna historia. W lipcu 1952 roku w Pawłowie oddalonym kilka kilometrów od Piotrowic miejscowi bracia zorganizowali większe zebranie, na którym gościł m.in. br. Henryk Grudzień. Po zakończeniu nabożeństwa w pobliskiej rzece odbył się chrzest grupy młodych braterstwa. W trakcie tej uroczystości, pod pretekstem braku przy sobie dokumentu tożsamości, milicjanci aresztowali br. Henryka Grudnia i przetransportowali go na posterunek, który mieścił się właśnie w Piotrowicach. Po nocnym pobycie na posterunku i odwiedzinach braci, następnego dnia br. Grudzień został przewieziony do Lublina, gdzie w znajdującym się na Zamku więzieniu spędził ok. 6 miesięcy. Teraz bracia ze Zboru w Lublinie miejsce w Piotrowicach wybrali na błogosławione spotkanie przy Słowie Bożym. Na sali nabożeństw byli obecni braterstwo, którzy tego lipcowego dnia 60 lat temu oddali swoje życie na służbę Bogu. Piękna pogoda 29 kwietnia 2012 roku nastrajała równie radośnie co miłe spotkanie dawno niewidzianych braci i sióstr. Brat Waldemar Szymański, który był przewodniczącym konwencji, powitał przybyłych. Zaśpiewaliśmy na chwałę Panu dwie pieśni: „Chrystus cię woła do źródła” oraz „Do prawdy dążę źródła”. Śpiew pieśni prowadził brat Adam Lipka przy akompaniamencie zawsze chętnych do gry młodych braci i sióstr. Brat Łukasz Fil odczytał werset i komentarz duchowych rozważań zapisanych w „Mannie” na ten dzień. „Będzie mnie wzywał, a wysłucham go” (Psalm 91:15). Brat Waldemar przywitał również brata Józefa Sygnowskiego, który przybył na lubelską konwencję po długiej i bolesnej przerwie.

Pierwszym wykładem usłużył brat Beniamin Pogoda ze Zboru w Chrzanowie. Brat Beniamin mówił o podwójnym znaczeniu słowa **błogosławieństwo** z wersetu przewodniego konwencji. Na przykładzie ap. Pawła dowiedzieliśmy się o szczęściu i wewnętrznym zadowoleniu, które są stanem umysłu i ducha. Apostoł uważał się za szczęśliwego, gdy stanął przed królem Agryppą, pomimo tego, że okoliczności zewnętrzne nie były dla niego korzystne (Dzieje Ap. 26:2). Bło-

gosławioną rzeczą jest również dawanie, a nie tylko otrzymywanie rzeczy dobrych. Na te słowa Pana Jezusa powołał się Apostoł w Dziejach Ap. 20:35. Błogosławieństwo, jako dar z nieba, nie przychodzi samo. Bóg uczy nas, zachęcając przez naukę Jezusa do słuchania Jego słowa i życia zgodnie z tym słowem. Człowiek żyjący duchem różni się we wszystkim od człowieka światowego. Błogosławieństwo uniesienia, jakiego doznał ap. Paweł, jest udziałem niewielu ludzi, jednak obietnice Słowa Bożego i cudowne moce wieku przyszłego mogą być udziałem nas wszystkich. Brat Beniamin podał również przykład ze Starego Testamentu, jako dowód prawdziwego szczęścia i błogosławieństwa Słowa Bożego. Psalm 119, w. 92 i Psalm 74, w. 7-8 mówią o tym, jak wielką pociechą i radością jest nauka i nadzieja wypływająca ze Słowa Bożego. Już w doczesnym życiu daje to siłę i zachętę do służenia Bogu oraz odsłania tajemnice Królestwa Bożego objawione przez Nowy Testament w Panu naszym Jezusie Chrystusie. Nauka udzielona w przypowieści o czworakiej roli uczy nas o tym, że nie wszyscy przyjmują to Słowo jednakowo. Dlatego bardzo ważna jest dla nas obietnica Jezusa: *„Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i strzegą go”!*

Przed drugą lekcją nauki Słowa Bożego brat J. Sygnowski zabrał głos i z nieukrywanym wzruszeniem podziękował Bogu za możliwość uczestniczenia w tej społeczności i przebywania z braćmi. Myśl przewodnia drugiego wykładu, który przygotował brat Jan Knop z Białogardu, zapisana jest w 2 Kor. 11:2 **„Zabiegam bowiem o was z gorliwością Bożą; albowiem zaręczyłem was z jednym mężem, aby stawić przed Chrystusem dziewicę czystą”**. Również otoczenie i miejsce, w którym się znajdowaliśmy, nawiązywało do tematyki weselnej, na co zwrócił uwagę brat w swoim temacie. Jednak werset tematowy zwracał szczególną uwagę na czystość, jaka charakteryzuje przyszłą „małżonkę Chrystusa”. Dlatego brat Jan wymienił warunki uczestnictwa w weselu barankowym, na czym polega czystość i niewinność naśladowania Jezusa Chrystusa. Historia Józefa, męża Bożego, posłużyła bratu jako nauka i wzór charakteru naszego Pana. Takimi przykładami są również: Rebeka, Abraham, Gedeon, których wymienił brat jako wzory charakterów i przykłady gorliwości i poświęcenia dla Boga. Swoje rozważania brat Knop zakończył przypowieścią o mądrych i głupich pannach, zachęcając do zdobywania wartości duchowych niezmiennych, które dla jednych są głupstwem, dla innych mądrością i głębią Słowa Bożego.

„Która jest wola Pańska” to temat trzeciego rozważa-

nia w ciągu naszej konwencji. W tej części usłużył brat Piotr Krajcer z Częstochowy, cytując werset z Listu do Efezjan 5:17. Dowiedzieliśmy się, że nie jest prosto i łatwo dowiadywać się o wolę Pańską. Pismo Święte daje wskazówki, które są lekcjami dla ludu Bożego. Jednak metody i sposoby postępowania oraz kryteria wyboru Pana Boga często odbiegały od tych, które stosowali ludzie i którymi kierowali się nawet mężowie Boży (apostołowie). Trzy historie biblijne, które przytoczył brat Krajcer w swoim wykładzie, pokazały, że drogi i myśli Boże nie zawsze są zgodne z działaniem ludzkim. Pierwsza historia – z 1 Księgi Kronik, rozdział 13 – opowiada o Dawidzie i jego decyzji sprowadzenia arki do Jerozolimy. Jednak metoda przewożenia skrzyni przymierza, wzięta od Filistynów, okazała się niewłaściwa i tragiczna w skutkach. Druga lekcja, zapisana w pierwszym rozdziale Dziejów Ap., udowodniła nam, że kryterium wyboru Macieja na apostoła było właściwe, jednak wybór należy do Boga. Apostołowie wskazali dwóch, lecz Pan wybrał trzeciego kandydata, którym okazał się ap. Paweł. Trzeci dowód odnajdywania woli Pańskiej, zapisany w Dziejach Ap., rozdział 15, pokazał dwie drogi postępowania w duchu jednomysłności. Problem teologiczny w sprawie obrzezki Żydów i pogan został rozstrzygnięty zgodnie z Pismem Świętym i – duchem nauczania apostołów. Bracia z Żydów i z pogan znaleźli wspólnie rozwiązanie właściwe dla jednych i drugich. Dlatego brat Krajcer zachęcał nas do słuchania w cierpliwości i szukania woli Bożej przy wykorzystaniu wiedzy i metod zapisanych na kartach Pisma Świętego.

Ostatnia część bratniej społeczności dotyczyła **obietnic Słowa Bożego**. Brat Lucjan Pulikowski z Białogardu podzielił się z nami informacjami ukrytymi w księgach Biblii, które opowiadają o wielkim i cudownym planie zbawienia. Brat Lucjan wskazał na wielkie dzieło, jakiego dokonuje Bóg poprzez swojego syna Jezusa jako „sprawcę i dokończyciela wiary” (Hebr. 12:1-3). Na podstawie wersetów z Proroctwa Daniela, 12. rozdział dowiedzieliśmy się o obietnicach dla ludu Bożego, które zapisano przed pierwszym przyjściem naszego Pana. Obietnice narodzenia, śmierci i zmartwychwstania Mesjasza wypełniły się przed wiekami. Brat udowodnił, że wypełniają się obietnice związane z nauką o powtórnej obecności Pańskiej, czego świadkami i uczestnikami jesteśmy w obecnym czasie. Mówca sięgnął również w przyszłość, mówiąc o utwierdzeniu Królestwa Bożego na ziemi i Nowym Przymierzu oraz usunięciu grzechu i śmierci. Zwracanie uwagi na wypełniające się obietnice przynosi błogosławieństwo tym, którzy słuchają i strzegą Słowa Bożego.

Dziękując wszystkim za przybycie oraz życząc łask i błogosławieństw Bożych, brat przewodniczący zakończył społeczność w Piotrowicach. Przed wspólną modlitwą zaśpiewaliśmy pieśń „Obecność twa” która jest zachętą do pielgrzymowania i opowiadania Słowa Bożego.

Redakcja
R-
„Straż”